

Κωνσταντίνος Δαβάκης (1897-1943) εκ του χωρίου Κεχριάνικα Ανατολικής Μάνης

/ [Γνώμες](#)

Ο συνταγματάρχης Κων/νος Δαβάκης υπήρξε μία από τις ήρωϊκότερες μορφές τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου κατά τήν ἐποποιία τοῦ 1940, ιδιαίτερα στά βουνά τῆς Πίνδου. Εἰδικότερα, παρακάτω παραθέτουμε ἕνα μικρό κείμενο ἀπό βιογράφο συνάδελφό του Ἰωάννη Βερνάρδο πού κάμνει λόγο γιά τήν πίστη τοῦ ἥρωα Δαβάκη.

• Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄

«Ὁ Δαβάκης δέν ἀνήκεν εἰς τούς ἐξημμένους τύπους τῶν ὀρθολογιστῶν, πού σκώπτουν τούς θρησκευομένους. Ὅπως πάντες οἱ πραγματικῶς καί ὄχι

ἐπιφανειακῶς μόνον μορφωμένοι, ἐπίστευε καί αὐτός εἰς τόν Θεόν, προσηύχετο μετ' εὐλαβείας, ἐμελέτα διαρκῶς τήν Ἁγίαν Γραφήν καί ἦτο θερμός προσκυνητής τῆς Παναγίας, εἰς τήν ὁποίαν εἶχε τυφλήν ἐμπιστοσύνην, ἐσέβετο δέ τούς ἁγίους τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καί οὐδέποτε ἠκούσθη ἐκφραζόμενος ἀνευλαβῶς ἢ μέ τήν ἀηδῆ εἰρωνεῖαν μερικῶν «πολύξερων» ξοάνων διά τήν θρησκείαν μας. Καί ἡ θρησκευτικότης του αὐτή συνέτεινεν εἰς τό νά διατηρηθῇ ἐνάρετος καί ἀγαθός, ν' ἀντιμετωπίζῃ δέ πάντοτε μέ καταπλήσσουνσαν εὐθύτητα καί εἰλικρίνειαν, ἀλλά καί μέ ἀσυλλόγιστον θάρρος, τούς ἰδεολογικούς ἀντιπάλους του. Ἦτο σεμνός καί ἀγνός Χριστιανός».

Ὡς ἓνα δέ ἀπό τά πολλά δείγματα τῆς θρησκευτικότητός του ἀναφέρει ὁ βιογράφος του ἦταν ὅτι μετὰ τόν τραυματισμό του στόν Προφήτη Ἡλία Φούρκα ἀπέστειλε γιά τό ἐκεῖ πλησίον Μοναστήρι τῆς Θεοτόκου 7 ὀκάδες ἐλαίου. «Ἦτο τό εὐλαβές ἀφιέρωμα τοῦ νικητοῦ τῆς Πίνδου πρὸς τήν Μεγαλόχαρην Παναγίαν»!

Ἄς εἶναι αἰωνία του ἡ μνήμη.

